

Iran Data Portal

Speaker or Agency: Saeed Hajjarian
Title: Confessions
Language: Persian
Western Date: 25 September 2009
Persian Date: 3 Mehr 1388
Source: <http://mowjcamp.com/article/id/37283>

انتخابات دهم بیانیه‌ای برای یک تغییر ایدئولوژی بود

سعید حجاریان: ایدئولوژی نظام به یک مارکسیسم مبتدل تغییر یافته است

“... نفرت نشان داده شده پس از انتخابات در هیچ یک از لایه‌های تمدنی مردم ایران، قبل و بعد از اسلام وجود ندارد... و من را یاد تصفیه‌های خونین سال 54 سازمان [مجاهدین] و نفرتی که در کشتن مجید شریف واقفی نشان داده شد انداخت... این ناشی از یک مارکسیسم مبتدل است...”؛ این حرف‌های سعید حجاریان در حالیکه به سختی تکلم می‌کرد و سعی می‌کرد از دخالت مجری در صحبت‌هایش جلوگیری کند، بسیار مهم و حیاتی است.

مجید شریف واقفی یعنی چه؟

مجید شریف واقفی - که دانشگاه شریف به نام اوست - فردی بسیار پاک و خودساخته بود او عملیات و تلاش‌های بسیاری برای تثبیت سازمان انجام داد و به یکی رهبران آن تبدیل شد. اما پس از تغییر ایدئولوژی سازمان از اسلامی به مارکسیسم - در سال 54 - و بعد از آنکه در هیچ یک از صحبت‌های درون سازمانی قانع نشد، توسط همسرش به سرقراری کشیده شد و توسط وحید افراخته ترور شد. جنازه‌ی او را به بیابان مسگرآباد بردند و آتش زدند. او گفته بود نمی‌خواهد علیه سازمان فعالیت کند اما با سازمان هم نخواهد بود، اما جوابش این بود: “یا با ما یا علیه ما”. چیزی که زیبا کلام معتقد است الان استراتژی طیف احمدی نژاد و اقتدارگرایان است.

نفرت یعنی چه؟

حجاریان در صحبت‌هایش از “خشونت” استفاده نکرد، او گفت: “نفرت”. نفرت بسیار بیشتر جنبه‌ی عقیدتی و ایدئولوژیک دارد. یک پدر ممکن است در مقابل فرزندش دست به خشونت بزند اما از او نفرت ندارد. نفرت چیز دیگری است. سالها انباشته می‌شود: “خشم انقلابی خود را نگه دارید” رای ما جمله‌ی آشنایی است. اصلاح طلبانی که در زندانند گفته‌اند سالها زندگی خصوصی آنها زیر نظر بوده است. الان از آنها در مورد 18 تیر 78 - یعنی ده سال پیش - سوال می‌کنند. نفرتها را انباشته‌اند. کاری که نسبت به زیدآبادی می‌کنند خشونت نیست، نفرت است. دهان روحالامینی را با خشونت خرد نکردند و کهریزک خشونت نبود، به جز نفرتی ایدئولوژیک و مغزهایی شسته شده چیز دیگری نمی‌تواند این کارها را بکند. همان نفرتی که جنازه شریف واقفی را آتش زد.

مارکسیسم مبتذل یعنی چه؟

حجاریان معتقد است هیچ ایدئولوژی ایرانی و اسلامی امکان تولید چنین نفرتی را ندارد. او مارکسیسمی مبتذل و پیامدهای آن را - با توجه به شاهد تاریخی سازمان مجاهدین- پیش می‌کشد. طبقه بندی و ایجاد تضاد در جامعه، عوامفریبی‌ها و شعارهای پوپولیستی، دادگاههای فرمایشی، کشتن و زندانی کردن قدیمی‌ترین هم‌زمان و برجسته کردن نقش رهبر در جامعه در حد شخص پرستی از نشانه‌های این تغییر ایدئولوژی است. اما ابتدال آن به خاطر سست بودن پایه‌های نظری و فرصت طلب - اپورتونیست - بودن پیروان است.

دیشب حجاریان گفت گروهی با تغییر ایدئولوژی نظام به مارکسیسمی دم دستی و پروراندن گروههای دارای نفرت برای رسیدن به اهداف سیاسی دست به اقداماتی زده‌اند که مجاهدین خلق هنگام تغییر ایدئولوژی زدند. اما داستان مجید شریف واقفی ادامه عبرت انگیزی دارد. وحید افراخته که مجید را کشت و بسیار انقلابی جلوه می‌کرد، آمریکایی‌ها را ترور کرد و کوچکترین سازش‌پذیری را رد می‌کرد چند ماه بعد توسط ساواک دستگیر شد. او بدون کمترین مقاومتی هرچه می‌دانست گفت و حتی کسانی را هم که حدس می‌زد مبارز باشند لو داد. کار او به جایی کشید که با ماشین در شهر می‌چرخاندندش و هر کسی را که فکر می‌کرد جایی دیده است نشان می‌داد.

اما بدلیل اینکه آمریکایی‌ها را ترور کرده بود او را عفو نکردند. موقع اعدام قلم و کاغذ خواست و نوشت: “...می‌خواهم همچون سربازی فداکار برای شاهنشاه محبوبم و ملت عزیزم بمیرم. آرزو دارم یکی از مقامات کمیته - مشترک - را که مرا می‌شناسد ببینم و مطالبی را عرض کنم”. اما کسی به حرف او وقعی ننهاد و اعدام شد. این شاید سرنوشت کسانی باشد که الان باتوم یا اسلحه بدست “خشم انقلابی” خود را بر سر “مزدوران آمریکا و صهیونیست” خالی می‌کنند. کسانی که دانش خود را از بولتنهای داخل سازمانی می‌گیرند و هرگونه فکرکردنی را “وسوسه‌ای شیطانی” می‌دانند که باید از آن توبه کرد.

فاعتبروا یا اولی الالباب